

Arrest

nr. 333 782 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK**
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 april 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2025.

Gelet op het tussenarrest nr. X van 31 juli 2025 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 16 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché N. STERK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 5 november 2024 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 februari 2025 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 28 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekende partij N.C. (hierna: verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren in Abchazië en woonde de laatste tien jaar voor uw vertrek uit Georgië in Poti. U bent getrouwd met K.T. (cgvs nr. [...]) en jullie hebben samen twee kinderen, waaronder jullie zoon A.T. (cgvs nr. [...]) die reeds voor jullie asiel aanvraag in België.

Uw zoon werd in 2013 valselijk beschuldigd een ontploffing veroorzaakt te hebben waarbij twee doden vielen. Daarnaast had hij problemen omwille van zijn politieke activiteiten bij Kmara, de jongerenafdeling van de United National Movement (UNM). Sinds 2019 hadden u en uw man problemen omwille van uw zoons problemen. Tijdens de nacht van Gavrilov werd uw zoon opgepakt en was hij getuige van hoe een activist vermoord werd. Sindsdien werden jullie onderdrukt en bedreigd door de medewerkers van de ordehandhavingdienst. Uw zoon vluchtte uiteindelijk uit Georgië.

Door de problemen van uw zoon werden u en uw man verhinderd in jullie politieke activiteiten. Sinds 2019 was u actief voor de UNM en sinds 2021 waren u, uw man en uw zoon ook officieel lid. U nam deel aan manifestaties, probeerde mensen ervan te overtuigen om ook deel te nemen en om op de UNM te stemmen. Sinds 2022 werd u telefonisch gecontacteerd door onbekenden en erop gewezen dat u moest stoppen met de manifestaties. Indien u niet zou stoppen, zouden ze u valselijk beschuldigen en arresteren. Begin februari 2022 doorzochten politieagenten uw huis en namen jullie computer mee. Ze zeiden u dat u moest stoppen naar de manifestaties te gaan. Even later was er in Tbilisi een manifestatie waaraan u deelnam. Toen de politie de manifestanten uiteen probeerde te drijven, kwam u ten val en brak uw been nadat een agent u duwde. U besloot dat het beter was om het land te verlaten.

Op 28 maart 2022 reisde u met een werkvisum naar Polen. Na een jaar verhuisde u naar Duitsland waar u ook werkte. Eind september 2024 werd uw huis opnieuw binnengevallen door politieagenten. Ze namen een telefoon en computer mee. Tijdens de huiszoeking werd uw man fysiek mishandeld en werd uw hond beschoten. Jullie besloten hierna dat uw man het land ook beter zou verlaten. Op 1 november 2024 verliet uw man Georgië en reisde hij naar België. U bent op 3 november 2024 van Duitsland naar België gekomen. Op 5 november verzochten jullie samen om internationale bescherming bij de asielinstanties. Bij terugkeer naar Georgië vreest u gearresteerd te worden. Jullie zouden immers op een lijst staan van te arresteren mensen.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen jullie de volgende documenten neer: het originele paspoort, rijbewijs en identiteitskaart van uw man, uw eigen originele paspoort, uw originele geboorteakte met Franse vertaling, jullie originele huwelijksakte, een kopie van drie referentiebrieven van jullie partij (voor uzelf, uw partner en jullie zoon), een kopie van twee getuigenissen met Franse vertaling, zes foto's van jullie woning, drie foto's van jullie hond en een origineel medisch attest van uw partner met Franse vertaling.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat lijdt aan een hoge bloeddruk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u verteld zeker aan te geven indien u zich slecht zou voelen en werd u de kans geboden om pauze te vragen indien nodig. Toen er op het einde van het persoonlijk onderhoud gepolst werd hoe het ging met uw bloeddruk, gaf u aan dat u zich goed voelde. (notities persoonlijk onderhoud (npo) VROUW p. 3, 16) Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al jullie verklaringen en alle stukken in jullie administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u en uw man noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. Jullie zijn er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid dan wel op zijn minst de ernst van uw nood aan internationale bescherming ernstig wordt aangetast door de laattijdigheid van uw verzoek. U verbleef in het verleden immers reeds voor langere periode in Polen en Duitsland zonder een

verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaarde Georgië te hebben verlaten in maart 2022 om in Polen te gaan werken. Toen u Georgië verliet, was het niet uw bedoeling om asiel aan te vragen. Nadat uw Pools arbeidsvisum van één jaar vervallen was, verhuisde u naar Duitsland waar u uw verblijf opnieuw probeerde te regelen op basis van uw tewerkstelling. (npo VROUW p. 10; DVZ Verklaring VROUW, rubriek 3.3) Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij meteen na aankomst in een veilig land, in dit geval Polen en vervolgens Duitsland, op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. U deed dit echter niet, gezien u tot twee keer toe geen asiel aanvraag. Uw handelswijze toont een desinteresse in de asielprocedure aan en is op zichzelf onverenigbaar met het bestaan van, wat uw betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Ten tweede dient erop te worden gewezen dat jullie politieke profiel alles behalve geloofwaardig is. U vertelde dat jullie sinds 2019 deelnamen aan verschillende manifestaties zoals bijvoorbeeld de nacht van Gavrilo en protesten tegen de Russische wet. U werd tijdens een manifestatie een keer opgepakt en vastgehouden in een cel maar u werd uiteindelijk niet veroordeeld wegens deelname aan de manifestatie. U was sinds 2021 officieel lid van de UNM. U had geen specifieke functie binnen de partij maar u probeerde informatie te verspreiden over de partij, mensen te overtuigen om voor de partij te stemmen of om naar manifestaties te gaan. U ging van deur tot deur en deelde flyers uit. (npo VROUW p. 3, 11, 12) Ook uw man was op die manier actief voor de partij en nam deel aan manifestaties. (npo MAN p. 7, 8) Sinds 2013 werd hij acht tot tien keer aangehouden tijdens manifestaties en het verspreiden van propaganda. Hij werd echter nooit veroordeeld. (npo MAN p. 7) Om jullie politieke profiel aan te tonen, legden jullie slechts drie referentiebrieven van de partij neer (voor jullie zelf en jullie zoon). (npo VROUW p. 6; document nr. 7 in de groene map) Wat betreft de deelname aan manifestaties en aanhoudingen, moet gezegd worden dat het gaat om louter blote beweringen die jullie op geen enkele manier staven. Jullie legden immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van jaren geleden, en jullie dus al enorm veel tijd hebben gehad om jullie asielmotieven te onderleggen. Indien jullie werkelijk sinds 2019 politiek actief waren, en uw man sinds 2013, en deelnamen aan verschillende manifestaties, mag verwacht worden dat jullie meer materiaal kunnen voorleggen om die bewering te onderbouwen. Het gebrek aan documenten zorgt dan ook voor twijfels wat betreft jullie beweerde politieke profiel en activiteiten.

De bewijswaarde van het ene document dat jullie wel voorlegden, de referentiebrieven van de UNM, is zo goed als nihil. In de referentiebrieven wordt gesteld dat jullie sinds 2021 actief lid waren van de partij, dat jullie deelnamen aan verscheidene activiteiten en betrokken waren bij activiteiten tijdens de verkiezingsperiode. Het lijkt hier om een vooraf opgesteld sjabloon te gaan waarbij enkel jullie persoonlijke gegevens werden aangepast. Er wordt niets vermeld over concrete activiteiten of evenementen waarbij jullie betrokken zouden zijn geweest. Indien jullie werkelijk actief lid waren van de partij, kan op zijn minst verwacht worden dat er een gedetailleerd en concreet beeld wordt geschetst van jullie activisme en betrokkenheid. Het gebrek aan details in verband met jullie betrokkenheid doet dan ook opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie politieke profiel en lidmaatschap van de UNM.

Daarnaast moet er opgemerkt worden dat jullie drie dezelfde referentiebrieven neerlegden voor jullie zelf en jullie zoon. Ook jullie zoon zou immers sinds 2021 actief geweest zijn binnen de UNM. (npo VROUW p. 4) Uit de asielprocedure van jullie zoon blijkt echter dat er géén geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden politieke profiel, betrokkenheid bij de UNM en daarmee gepaard gaande problemen. Het feit dat jullie voor jullie zelf dezelfde referentiebrieven neerlegden als voor jullie zoon, wiens politieke profiel niet geloofwaardig is, doet dan ook opnieuw afbreuk aan jullie eigen profiel. Er kan bijgevolg enkel geconcludeerd worden dat de referentiebrieven geen bewijswaarde hebben en jullie politieke profiel niet staven.

Uw politieke profiel wordt verder onderuit gehaald door het feit dat uw zoon tijdens zijn asielprocedure verklaarde dat u reeds lange tijd in Duitsland verbleef, een vijftiental jaar. (npo ZOON p. 3, 4) Zijn verklaring is onverenigbaar met uw verklaringen over uw politiek activisme en betrokkenheid bij de UNM sinds 2019. **Er kan bijgevolg enkel geconcludeerd worden dat jullie voorgehouden politieke profiel niet geloofwaardig is.**

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan jullie politieke profiel, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten in Georgië, wat verder bevestigd wordt door tal van tegenstrijdigheden doorheen jullie verklaringen. Wat betreft de huiszoekingen in jullie huis verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat deze plaatsvonden in **2023 en 2024**. Wanneer vervolgens werd gevraagd waarom u gedwongen was om in maart **2022** Georgië te verlaten, repte u met geen woord over een inbraak of huiszoeking in jullie huis. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.5) Uw man vertelde op de DVZ trouwens spontaan maar over één huiszoeking, in 2024. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) Op het CGVS verklaarde u echter dat de eerste huiszoeking begin februari 2022 plaatsvond en de

tweede eind september 2024. Gewezen op het feit dat u op de DVZ sprak van 2023 en 2024, antwoordde u meermaals dat dit fout was. (npo VROUW p. 7) Deze uitleg is echter niet bevredigend. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd expliciet gepolst of u dingen wenste te corrigeren van het verslag van de DVZ en of er fouten in stonden. U zei dat u het verslag had proberen te vertalen en dat er géén fouten in stonden. (npo VROUW p. 3) Deze tegenstrijdigheid blijft aan ook overeind staan, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de twee huiszoekingen.

Verder waren u en uw man tegenstrijdig over wanneer de tweede huiszoeking plaatsvond. Op de DVZ haalde uw man meermaals uit eigen beweging aan dat dit eind oktober 2024 plaatsvond. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) U verklaarde op het CGVS echter dat dit eind september 2024 was. (npo VROUW p. 7) Toen u werd gewezen op het verschil in jullie verklaringen zei u dit besproken te hebben met uw man. Hij had op de DVZ oktober vermeld omdat hij in oktober naar de dokter was gegaan met zijn kwetsuren en daarom zei hij dat alles in oktober was gebeurd. (npo VROUW p. 8) Het houdt echter geen steek dat uw man op de DVZ meermaals aanhaalde dat de huiszoeking eind oktober 2024 plaatsvond terwijl hij in feite bedoelde dat het eind september was maar dat hij pas in oktober naar de arts ging.

Ten slotte legden jullie tegenstrijdige verklaringen af in verband met een lijst met namen van te arresteren mensen. Jullie vernamen dat er een lijst bestaat van personen die de overheid wil arresteren. Het gaat om activisten en deelnemers van manifestaties. Jullie namen zouden ook op de lijst staan. U haalde aan dat jullie de eerste keer over die lijst hoorden toen de politie bij jullie thuis binnendrong. De politie vertelde uw man dat ze een lijst hadden met te arresteren personen en toonde hem de lijst. Uw man vertelde echter een andere versie van de aangehaalde feiten. Volgens hem hoorden jullie pas vijf dagen voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS over de lijst. Hij haalde spontaan aan dat hij de lijst persoonlijk niet heeft gezien. (npo VROUW p. 5, 6, 10, 14; MAN p. 3, 4)

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat betreft de overige documenten die jullie neerlegden en die niet eerder in deze beslissing werden besproken, moet het volgende worden opgemerkt: jullie paspoorten, het rijbewijs en de identiteitskaart van uw man en uw geboorteakte (met vertaling) bevatten louter persoonsgegevens, die hier niet in twijfel getrokken worden. Jullie huwelijksakte toont aan dat jullie getrouwd zijn, iets wat verder geen verband houdt met jullie asielrelaas. De twee getuigenissen van vrienden (met Franse vertaling) in verband met de huiszoeking in 2024 en de zes foto's van jullie woning hebben een zeer beperkte bewijswaarde. Getuigenissen kunnen gefabriceerd worden en door eender wie opgesteld worden. Van de foto's kan niet achterhaald worden waar en wanneer deze getrokken zijn en of het inderdaad om jullie woning gaat. Zulke foto's kunnen ook makkelijk in scène gezet worden. Bovendien hebben dergelijke stukken enkel een bewijswaarde voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. De foto's van jullie hond hebben eveneens beperkte bewijswaarde. Uit de foto's kan niet afgeleid worden dat het om jullie hond gaat en of de hond bij de dierenarts was omwille van een schotwonde. In het medische attest van uw man (met vertaling) wordt vastgesteld dat hij op 17 oktober 2024 een hersenschudding had, blauwe plekken, gebroken tanden, hoofdpijn, duizeligheid, misselijkheid en last van braken. Dergelijke medische documenten of rapporten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn kwetsuren opliep. Een arts doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke gesteldheid is ontstaan. In ieder geval, kan het louter feit dat uw man midden oktober 2024 met gezondheidsproblemen kampte er op zich niet toe leiden dat hij in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art.48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij K.T. (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren in Senaki en woonde sinds 1993 in Poti. U bent getrouwd met N.C. (cgvs nr. [...]) en jullie hebben samen twee kinderen, waaronder jullie zoon A.T. (cgvs nr. [...]) die reeds voor jullie asiel aanvraag in België.

Sinds 2019 hadden u en uw vrouw problemen in Georgië naar aanleiding van uw zoons problemen. Tijdens de nacht van Gavrilov werd uw zoon opgepakt en was hij getuige van hoe een activist vermoord werd. Sindsdien werden jullie onderdrukt en bedreigd door de medewerkers van de ordehandhavingdienst. Uw zoon vluchtte uiteindelijk uit Georgië.

Sinds 2019 ging u in Poti van deur tot deur om met mensen te praten over het partijprogramma van de United National Movement (UNM). U nam ook deel aan manifestaties en probeerde anderen te overtuigen hetzelfde te doen. Sinds 2021 waren u, uw vrouw en uw zoon officieel lid van de UNM. U werd sinds 2013 acht of tien keer aangehouden tijdens deelname aan manifestaties, ook werd u opgebeld. In 2022 vielen politieagenten uw huis binnen. Uw vrouw werd een keer geduwd op een manifestatie waardoor ze haar been kwetste. Op 28 maart 2022 reisde uw vrouw naar Polen. Na een jaar verhuisde ze naar Duitsland. Eind september 2024 werd uw huis opnieuw binnengevallen door politieagenten. Ze namen een telefoon en computer mee en dreigden dat u moest stoppen met uw activiteiten. Zo niet, zouden ze u valselyk beschuldigen. Tijdens de huiszoeking werd u fysiek mishandeld en werd uw hond beschoten. U besloot samen met uw vrouw dat u het land ook beter zou verlaten.

Op 1 november 2024 verliet u Georgië en reisde u naar België. Op 3 november 2024 reisde uw partner van Duitsland naar België. Op 5 november verzochten jullie samen om internationale bescherming bij de asielinstanties. Bij terugkeer naar Georgië vreest u gearresteerd of gedood te worden door de politie.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen jullie de volgende documenten neer: uw originele paspoort, rijbewijs en identiteitskaart, het originele paspoort van uw partner, haar originele geboorteakte met Franse vertaling, jullie originele huwelijksakte, een kopie van drie referentiebrieven van jullie partij (voor uzelf, uw partner en jullie zoon), een kopie van twee getuigenissen met Franse vertaling, zes foto's van jullie woning, drie foto's van jullie hond en een origineel medisch attest van uzelf met Franse vertaling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U haalde in het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat u veel geheugenproblemen hebt nadat u een hersenschudding opliep in september 2024. U kan daardoor moeilijk data en details onthouden. U legde in dat verband een medisch document neer. (zie document nr. 11 in de groene map; notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 3) Uit het document kan inderdaad afgeleid worden dat er tijdens een onderzoek op 17 oktober 2024 werd vastgesteld dat u een hersenschudding had. Er kan echter niet uit afgeleid worden dat u als gevolg daarvan vandaag de dag geheugenproblemen heeft en zich bepaalde details en data niet meer goed kan herinneren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich op dezelfde asielmotieven als uw echtgenote. (npo p. MAN p. 3, 6, 7; npo VROUW p. 5, 10, 11) In het dossier van uw echtgenote werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waardoor ook in uw hoofdte geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld. De beslissing van uw echtgenote luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Doorheen de uiteenzetting van hun middel verwijzen verzoekers nog naar de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers vragen in hoofdde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe bij hun verzoekschrift.

3. Rechtspleging

Na de terechtzitting van 22 juli 2025 stelt de waarnemend voorzitter vast dat de verwerende partij die niet aanwezig noch vertegenwoordigd was ter terechtzitting, tijdens de terechtzitting een aanvullende nota per J-Box had overgemaakt. Deze aanvullende nota kon bijgevolg niet in de debatten worden gebracht. In de aanvullende nota werd gerefereerd aan het volgende rapport: COI Focus, *“Georgië. Algemene situatie”* van 12 februari 2025. Met het oog op een goede rechtsbedeling werden de debatten heropend om de partijen de gelegenheid te geven hierover standpunt in te nemen in het licht van de gegevens eigen aan de zaak.

Ter terechtzitting op 16 september 2025 bevestigt de raadsvrouw van verzoekende partijen de ontvangst van de aanvullende nota maar werpt op dat de weblink waaraan wordt gerefereerd in de nota niet kan worden geopend. De waarnemend voorzitter houdt de zaak aan tot het einde van de terechtzitting om de verwerende partij de mogelijkheid te geven om de informatie opgenomen in de aanvullende nota op een consulteerbare wijze neer te leggen. Verwerende partij legt ter terechtzitting een kopie van de integrale COI Focus neer.

De raadsvrouw van verzoekende partijen vraagt vervolgens om de aanvullende nota van verwerende partij uit de debatten te weren omdat het een groot pakket informatie betreft waarvan ze geen kennis heeft kunnen nemen en verwerende partij heeft nagelaten aan te duiden welke informatie relevant is voor de bestreden beslissingen. Verwerende partij gaat akkoord om de aanvullende nota uit de debatten te weren, wijst op de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas van verzoekende partijen en volhardt in de bestreden beslissingen. Gelet op hetgeen voorafgaat wordt de aanvullende nota uit de debatten geweerd.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekers Georgië hebben verlaten wegens problemen omwille van hun politieke activiteiten en die van hun zoon. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen, dat door verzoekers niet wordt betwist.

5.3. De commissaris-generaal stelt vast dat ten aanzien van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij, in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen. De bestreden beslissingen zijn gebaseerd op volgende gronden:

(i) De geloofwaardigheid en de ernst van de nood aan internationale bescherming wordt ernstig aangetast door de laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster; Voordat verzoekster in november 2024 naar België kwam, verbleef zij sinds maart 2022 in Polen en vervolgens in Duitsland zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen; Dergelijke handelwijze is onverenigbaar met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in haar land van herkomst;

(ii) Het politiek profiel van verzoekers is niet geloofwaardig:

(a) de deelname van verzoekers aan de manifestaties en hun aanhoudingen zijn louter gebaseerd op blote beweringen die zij op geen enkele manier met enig bewijsstuk staven terwijl redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij – indien ze daadwerkelijk politiek actief waren sinds 2013 (verzoeker) en 2019 (verzoekster) en deelnamen aan verschillende manifestaties – enig bewijsmateriaal zouden kunnen voorleggen om die bewering te onderbouwen;

(b) de bewijswaarde van de neergelegde referentiebrieven van de UNM is zeer relatief vermits het een vooraf opgesteld sjabloon is waarbij enkel de persoonlijke gegevens werden aangepast en er niets wordt vermeld over de concrete activiteiten of evenementen waarbij verzoekers betrokken zouden zijn geweest;

(c) het feit dat verzoekers voor zichzelf dezelfde referentiebrieven neerleggen als voor hun zoon, wiens politiek profiel en betrokkenheid bij de UNM en de daarmee gepaard gaande problemen ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van zijn asielprocedure, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het politiek profiel van verzoekers;

(d) het politiek profiel van verzoekster wordt verder onderuit gehaald door het feit dat haar zoon tijdens zijn asielprocedure verklaarde dat verzoekster reeds lange tijd, een vijftiental jaar, in Duitsland verbleef wat onverenigbaar is met verzoeksters verklaringen over haar politiek activisme en betrokkenheid bij de UNM sinds 2019;

(iii) Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan het politiek profiel van verzoekers, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten in Georgië, wat bevestigd wordt door tal van tegenstrijdigheden doorheen hun onderlinge en opeenvolgende verklaringen inzake (a) de huiszoeking(en) in hun huis en (b) een lijst met namen van te arresteren personen;

(iv) De door verzoekers neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggend verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen.

5.4. Inzake het laattijdig karakter van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoekster een werkvisum had voor Polen, dat ze er bijgevolg legaal was en geen risico liep om terug gestuurd te worden naar Georgië waardoor ze op dat ogenblik dan ook geen nood aan internationale bescherming had, dat ze ook in Duitsland probeerde om haar verblijf op basis van werk te regulariseren maar toen dat niet lukte, zich realiseerde dat ze gevaar liep om terug gestuurd te worden naar Georgië, dat haar zoon in België verbleef en zij om die reden haar verzoek om internationale bescherming in België indiende.

Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, zonder concrete en dienstige elementen aan te voeren die de motieven in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een

verzoek om internationale bescherming zou indienen. Verzoekster liet na dit te doen. Zij verliet Georgië en verbleef sinds maart 2022 tot begin november 2024, dus ruim twee jaar en zeven maanden, in Polen en Duitsland zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Pas op 5 november 2024 diende verzoekster in België een verzoek om internationale bescherming in. De Raad sluit zich aan bij de commissaris-generaal waar deze terecht concludeert dat deze handelwijze geenszins getuigt van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging of ernstige schade.

5.5. Inzake het ongeloofwaardig karakter van het politiek profiel van verzoekers wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat zij op het moment van de manifestaties niet bezig waren met het verzamelen van bewijsmateriaal van hun deelname, dat ze geen prominente rol in de UNM hadden maar wel actief waren in het overtuigen van mensen om te stemmen en deel te nemen aan manifestaties. Ze menen dat ze hun activiteiten en de daaruit voortvloeiende problemen uitvoerig hebben uiteengezet tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en citeren uit de notities van hun persoonlijk onderhoud. Tenslotte verwijzen ze naar de neergelegde referentiebrieven van de UNM als bewijs van hun politieke activiteiten.

De Raad merkt op dat verzoekers in hun verweer niet verder komen dan het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging of ernstige schade, en het op algemene wijze tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter geenszins de pertinente bevindingen van de bestreden beslissingen weerleggen of ontkrachten.

Wat betreft de neergelegde referentiebrieven doen verzoekers geen enkele poging om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de zeer beperkte bewijswaarde ervan, concreet te weerleggen of te ontkrachten. Als dusdanig kan de inhoud van deze referentiebrieven bijgevolg bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan de veelheid van de concrete vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van het politiek profiel van verzoekers en de verschillende tegenstrijdigheden omtrent de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Hoe dan ook kan aan een document, afkomstig van politieke partijen en organisaties, hoogstens een ondersteunende bewijskracht worden toegekend, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig politiek profiel en engagement kracht bij te zetten. Op zich kan dergelijk document echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming omtrent deze elementen te herstellen.

Waar in het verzoekschrift wordt verwezen naar het paspoort van verzoekster om aan te tonen dat zij – in tegenstelling tot hetgeen haar zoon in het kader van zijn asielprocedure heeft verklaard – niet reeds 15 jaar in Duitsland heeft verbleven, merkt de Raad op dat het paspoort van verzoekster werd afgegeven op 11 maart 2020 en een uitreisstempel op 28 maart 2022 bevat. Dit paspoort toont weliswaar aan dat verzoekster Georgië niet (legaal) heeft verlaten tussen maart 2020 en maart 2022 maar biedt geen uitsluitel over de periode voor maart 2020.

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de motieven inzake de ongeloofwaardigheid van het politiek profiel van verzoekers onverminderd overeind.

5.6. De motieven in de bestreden beslissingen inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende de vervolgingsfeiten in Georgië en inzake de overige door verzoekers neergelegde documenten, worden in het verzoekschrift geheel ongemoeid gelaten waardoor deze tevens, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind blijven.

5.7. Het verweer van verzoekers is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissingen moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoekers hun nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maken.

5.8. Er kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.9. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.11. Waar verzoekers verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat in dit artikel wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

5.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.13. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.14. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een manifeste appreciatiefout kan worden aangenomen.

5.15. Waar verzoekers ondergeschikt vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftieng door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS